

MRF 2022.135

Planklagenævnets afgørelse af 16. maj 2022, j.nr. 22/04115

Planklagenævnet havde ikke kompetence til at prøve kommunes beslutning om ikke at håndhæve vilkårene i landzonetilladelse meddelt ved to servitutter med hjemmel i lov om by- og landzoner, uanset at hjemlen var videreført i planloven, da der var tale om tilsyn af offentligretlige servitutter, hvorfor beslutningen ikke udgjorde en afgørelse efter planloven.

Sagen vedrørte en ejendom, som var omfattet af to servitutter tinglyst hhv. den 5. februar 1988 og 15. august 1989. Servitutterne indeholdt hver især en zonetilladelse til hhv. etablering og udvidelse af en kunstig sø på betingelse af en række vilkår om bl.a. beplantning. Servitutterne var pålagt med hjemmel i § 9 i lov om by- og landzoner. Varde Kommune traf i februar 2022 en beslutning om ikke håndhæve servitutbestemmelserne vedrørende beplantning på ejendommen. Afgørelsen blev påklaget af en nabo, der bl.a. anførte, at kommunen havde tilsidesat sin tilsynsforpligtelse efter servitutterne samt tilsidesat god forvaltnings-skik ved bevidst at undlade at træffe afgørelse i 2½ år. Planklagenævnet (formanden) konstaterede indledningsvis, at servitutterne var pålagt ejendommen med hjemmel i § 9 i den tidligere by- og landzonelov, som svarede til de nugældende regler i planloven om landzonetilladelser.

Nævnet fandt, at servitutterne måtte anses for at være offentligretlige servitutter, da disse var pålagt ejendommen af en offentlig myndighed med hjemmel i lovgivningen. Da kommunen havde besluttet ikke at ville håndhæve servitutbestemmelserne, var der således ikke truffet en afgørelse efter planloven. Det bemærkedes, at nævnet bl.a. kan tage stilling til kommunernes tilsynsafgørelser efter planlovens § 51, stk. 2, men at nævnet imidlertid ikke kan tage stilling til klager over selve udøvelsen af tilsynsplikten, herunder om en kommune skulle have håndhævet vilkår i en landzonetilladelse meddelt efter by- og landzoneloven. Såfremt naboen mente, at kommunen ikke havde ført tilsyn efter planloven, da var naboen henvist til at rette henvendelse til Ankestyrelsen. Planklagenævnet afviste på denne baggrund at behandle klagen.

Kommentar: Afgørelsen er på linje med Planklagenævnets faste praksis, hvorefter nævnet ikke anser sig for kompetent til at prøve en tilsynsmyndigheds beslutning om ikke at håndhæve lovgivningen, jf. fx MAD 2017.304 Pkn og **MRF 2022.123 Pkn**. Denne praksis er dog vanskelig at forene med Planklagenævnets afgørelse i **MRF 2022.133 Pkn**, hvor nævnet realitetsbehandlede en klage over en kommunes beslutning om, at træfældning ikke var i modstrid med en lokalplan. I hvert fald i de tilfælde, hvor berørte parter har anmodet tilsynsmyndigheden om at foretage bestemte håndhævelses-skridt, vil myndighedens afvisning af at indlede en sag dog kunne udgøre en forvaltningsafgørelse, jf. i denne retning FOB 2020-37. Den omstændighed, at den offentligretlige servitut ikke er omfattet af planlovens § 43, jf. **MRF 2022.156 Pkn**, fritager således ikke kommunen fra at håndhæve vilkår i de offentligretlige servitutter, der er pålagt en ejendom med hjemmel i planloven.

Afvisning af klage over Varde Kommunes beslutning om ikke at håndhæve servitutbestemmelser om beplantning på [A1], Blåvand

22/04115

Varde Kommune traf den 28. februar 2022 en beslutning om ikke håndhæve servitutbestemmelser om beplantning på ejendommen [A1], 6857 Blåvand.

En beboer i området har klaget over beslutningen.

Planklagenævnet kan ikke behandle klagen.

1. Sagens oplysninger

1.1 Sagens forløb

Kommunens afgørelse vedrører en ejendom, som efter det oplyste er omfattet af to servitutter tinglyst hhv. den 5. februar 1988 og 15. august 1989 (herefter kaldet servitutterne). Servitutterne indeholder hver især en zonetilladelse til hhv. etablering og udvidelse af en kunstig sø på betingelse af en række vilkår om bl.a. beplantning. Servitutterne er pålagt med hjemmel i § 9 i lov om by- og landzoner.[1]

Varde Kommune traf den 28. februar 2022 en beslutning om ikke håndhæve servitutbestemmelser (vilkår) vedrørende beplantning.

2. Klagen

I sagen indgår klagen af 27. marts 2022 samt yderligere bemærkninger dateret den 11. og 12. maj 2022.

Planklagenævnet modtog klagen den 11. april 2022 fra kommunen.

Det er navnlig anført i forbindelse med klagen, at kommunen undlader at forholde sig til det centrale forhold i servitutterne og tilsidesætter sin tilsynsforpligtelse ift. de eksisterende servitutter på ejendommen. Klageren anfører desuden, at kommunen har tilsidesat god forvaltningsskik ved bevidst at undlade at træffe afgørelse i 2 ½ år.

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 3.[2]

Servitutterne er pålagt ejendommen med hjemmel i § 9 i den tidligere by- og landzonestov, som svarede til de nugældende regler i planloven om landzonetilladelser. Planklagenævnet finder derfor, at servitutterne må anses for at være offentligretlige servitutter, da disse er pålagt ejendommen af en offentlig myndighed med hjemmel i lovgivningen.

Varde Kommune har i dette tilfælde besluttet ikke at ville håndhæve servitutternes bestemmelser og har således ikke truffet en afgørelse efter planloven.

Kommunerne fører tilsyn efter planloven. Det betyder bl.a., at kommunen påser, at påbud og forbud efter planloven efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser, dispensationer m.v. overholdes, jf. lovens § 51, stk. 2. Planklagenævnet kan bl.a. tage stilling til kommunernes tilsynsafgørelser efter denne bestemmelse, herunder afgørelser om, at bestemte forhold er lovlige.

Planklagenævnet kan imidlertid ikke tage stilling til klager over selve udøvelsen af tilsynspligten, herunder om en kommune skulle (eller kunne) have håndhævet vilkår i en landzonetilladelse meddelt efter by- og landzonestoven.

Ankestyrelsen, tilsynet med kommunerne, kan behandle spørgsmål om kommunernes udøvelse af tilsyn efter planloven, idet Ankestyrelsen dog ikke kan tage stilling til kommunernes skønsudøvelse i det omfang, skønnet er udøvet inden for de rammer, lovgivningen fastsætter. Såfremt klageren mener, at kommunen ikke har ført tilsyn efter planloven, henviser Planklagenævnet klageren til at rette henvendelse til Ankestyrelsen. Nævnet bemærker, at Ankestyrelsen selv beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag.

På denne baggrund afviser Planklagenævnet at behandle klagen.

4. Afsluttende bemærkninger

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.
[3]

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

[1] Bekendtgørelse af lov om by- og landzoner, jf. lovbekendtgørelse nr. 446 af 3. oktober 1985.

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[3] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

22/04115

Dato:

16. maj 2022.

Emner:

Planloven, retlig (...)

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
[Tilgængelighedserklæring](https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk) (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)